

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Τῆς πρότασης νόμου «γιά τήν Αυτόματη Τιμαριθμική Αναπροσαρμογή τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐργαζομένων μέ σχέση ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου».

Πρὸς τὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων

Ἡ κυβέρνησις, μέ τίς ἴδιες τίς προγραμματικές δηλώσεις, καθώρισε σάν ἓνα ἀπὸ τὰ βασικά τῆς μέτρα εἰσοδηματικῆς πολιτικῆς γιά τήν προστασία τοῦ εἰσοδήματος τῶν ἐργαζομένων καί τῶν συνταξιούχων, τήν αυτόματη τιμαριθμική ἀναπροσαρμογή. Καί διαβεβαίωσε ὅτι θά τήν ἐφάρμοζε ἀπὸ τήν 1ῃ Ἰανουαρίου 1982.

Ἡ ὑποχρέωσις αὐτὴ ἐπιβεβαιώθηκε καί μεταγενέστερα ἐπανειλημμένα. Ἡ ἀπόφασις τοῦ κ. Ἰπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μέ τήν ὁποία ἐφαρμόστηκε ἡ αυτόματη τιμαριθμική ἀναπροσαρμογή στό δημόσιο τομέα καί καθορίστηκαν οἱ μισθοὶ σ' αὐτόν (ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 9019/295 τῆς 25.1.1982), στηρίζεται «στὴν ἀνάγκη προστασίας τοῦ εἰσοδήματος τῶν ἐργαζομένων ἀπὸ τὸν πληθωρισμό». Ὁ ἴδιος κ. Ἰπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, πρόσφατα, πρὶν μόλις ἓνα μῆνα, ὑποστήριξε στὴ Βουλὴ καί ἀπὸ τὴν τηλεόρασι, ὅτι ἡ ἀκρίβεια πού θά προκαλέσουν οἱ ἔμμεσο φόροι πού ἐπιβλήθηκαν, δὲν θά θίξει τὰ εἰσοδήματα τῶν μισθωτῶν, γιὰ αὐτὰ θά τὰ προστατέψει ἡ ἐφαρμογὴ τῆς αυτόματης τιμαριθμικῆς ἀναπροσαρμογῆς. Ἀκόμα εἰδικότερα ὁ ἀρμόδιος κ. Ἰπουργὸς Ἐργασίας μέ τὸ ὑπ' ἀριθμὸ πρῶτ. 5646 τῆς 29 Ἀπριλίου 1982 ἐγγραφὸ τοῦ πρὸς τὴ Βουλὴ, σὲ ἀπάντησι σχετικῆς ἀναφορᾶς ἐργατοῦπαλληλικῶν ὀργανώσεων, πού κατέθεσαν Βουλευτὲς τοῦ Κόμματός μας, δήλωσε ἐπὶ λέξει: «Τὸ θέμα τῆς καθιέρωσις συστήματος τιμαριθμικῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν καί ἡμερομισθίων θά ἀντιμετωπιστεῖ νομοθετικά».

Οἱ ἐργαζόμενοι ὁμοῦ αὐτὲς τίς μέρες βλέπουν τίς ἀνεπιλημμένες αὐτὲς ὑποχρεώσεις νὰ μὴ πραγματοποιοῦνται. Στις 28 Ἀπριλίου 1982, πρὶν φτάσει τὸ ἐγγραφὸ τοῦ στὴ Βουλὴ, διακηρύχθηκε ἀπὸ τὸν κ. Ἰπουργὸ Ἐργασίας πὼς ἡ νομοθετικὴ ἐφαρμογὴ τῆς αυτόματης τιμαριθμικῆς ἀναπροσαρμογῆς δὲν εἶναι δυνατὴ. Καί ὅτι μόνο μέ τίς Συλλογικὲς Συμβάσεις μπορεῖ νὰ καθιερωθεῖ. Ἔτσι ἑκατοντάδες χιλιάδες ἐργαζόμενοι, πού στηρίχθηκαν στίς κυβερνητικὲς πωλοῦσες καί δὲν ἐπιδίωξαν τὴν καθιέρωσίν τῆς μέ τίς Συλλογικὲς Συμβάσεις πού ὑπόγραψαν τὰ Συνδικάτα τους, βλέπουν τὸ εἰσοδήμα τους ἐκτεθειμένο στίς συνέπειες τοῦ πληθωρισμοῦ, πού σ' ἓνα τουλάχιστο ποσοστὸ προέκυψε ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ κυβερνητικὰ οικονομικὰ μέτρα. Ἡ κατάσταση πού ἔτσι προέκυψε δὲν μπορεῖ νὰ ἀντιμετωπισθεῖ ριζικά μέ τὸ ἡμίμετρο τῆς νέας διαπραγματεύσεως. Γιὰ τὸ δὲν εἶναι βέβαιο πὼς ὅταν τὸ θέμα καταλήξει στὴ Διαιτησία θά γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τῆς ἀναπροσαρμογῆς καί μάλιστα ἀναδρομικά ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1982.

Τὰ ἐπιχειρήματα, μέ τὰ ὁποία ὁ κ. Ἰπουργὸς Ἐργασίας στηρίζει τὴν ἀποψή του, εἶναι ἀβάσιμα.

Καί, πρῶτα, τὸ Σύνταγμα (ἄρθρο 22), ἀντίθετὰ μέ ὅ, τι φοβᾶται ὁ κ. Ἰπουργὸς, ὀρίζει πὼς «ἡ ἐργασία... τελεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Κράτους, μεριμνῶντος... διὰ τὴν ἠθικὴν καί ὕλικὴν ἐξύψωσιν τοῦ ἐργαζομένου ἀγροτικοῦ καί ἀστικοῦ πληθυσμοῦ». Καί ἀκόμα περισσότερο, τὸ Σύνταγμα, εἰδικεύοντας τὴν παραπάνω ἀρχή, ἐπιβάλλει ὅπως «διὰ νόμου καθορίζονται οἱ γενικοὶ ὅροι ἐργασίας συμπληρούμενοι ὑπὸ τῶν δι' ἐλευθέρων διαπραγματεύσεων συναπτομένων συλλογικῶν συμβάσεων ἐργασίας καί, ἐν ἀπουσίᾳ τούτων, ὑπὸ τῶν διὰ διαιτησίας τιθεμένων κανόνων».

Εἶναι σαφὲς καί ἀναμφισβήτητο ὅτι ἡ προστασία τοῦ εἰσοδήματος τῶν ἐργαζομένων ἀπὸ τὸν πληθωρισμὸ εἶναι ἀναγκαία προϋπόθεσις ὅχι ἀπλῶς γιά τὴν «ὕλικὴ ἐξύψωσι» τοῦ ἐργαζομένου, ἀλλὰ γιά τὴν ἴδια τὴν συντήρησι τοῦ ὕλικου ἐπιπέδου τῆς ζωῆς του. Καί ἐπίσης εἶναι σαφὲς καί ἀναμφισβήτητο ὅτι τὸ ὕψος τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ἐργαζομένου ἀποτελεῖ τὸ πρῶταρχικὸ καί κύριο «γενικὸ ὄρο ἐργασίας». Συνεπῶς, καί γιά τούς δυὸ αὐτοὺς λόγους, ἀπὸ τὸ Σύνταγμα ἐπιβάλλεται, ἀντίθετα ἀπ' ὅ, τι φοβᾶται ὁ κ. Ἰπουργὸς ἡ κατο-

χύρωσις μέ νόμο τοῦ εἰσοδήματος τῶν μισθωτῶν ἀπὸ τὸν πληθωρισμὸ, μέ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς αυτόματης τιμαριθμικῆς ἀναπροσαρμογῆς. Αὐτὸ τὸ «γενικὸ ὄρο ἐργασίας», πού θά θεμελιωθεῖ μέ τὸ νόμο, οἱ Συλλογικὲς Συμβάσεις Ἐργασίας (ἡ οἱ ἀναγκαστοὶ διαιτητικοὶ κανόνες) μποροῦν ἀπλῶς νὰ τὸν συμπληρώσουν. Ἀλλὰ καί γιά νὰ εἶναι οἱ σχετικὲς διαπραγματεύσεις, ἔστω καί στὸ μέτρο πού ἐπιτρέπει ἡ συγκεκριμένη κοινωνικὴ συγκυρία, πού προκύπτει ἀπὸ τὸ ἰσχύον πολίτευμα, στοιχειώδη «ἐλεύθερες», ἐπιβάλλεται ὁ προηγούμενος καθορισμὸς ἀπὸ τὸ νόμο «τῶν γενικῶν ὀρων ἐργασίας», στοὺς ὁποίους θά θεμελιωθεῖ ἡ συμπλήρωσις.

Ὅσο γιά τὴν ἀποψή πὼς ἡ νομοθετικὴ καθιέρωσις τῆς αυτόματης τιμαριθμικῆς ἀναπροσαρμογῆς εἶναι ἀντίθετη μέ διεθνεῖς συμβάσεις, τὸ πρῶτο πού ἔχουμε νὰ παρατηρήσουμε εἶναι ὅτι οἱ συμβάσεις αὐτὲς δὲν ἀναφέρονται συγκεκριμένα.

Ἄν πρόκειται πάντως γιά τὴν ἀριθμ. 98 Διεθνή Σύμβασιν, οἱ διατάξεις τῆς καί εἰδικὰ τὸ ἄρθρο 4, ὅχι μόνο δὲν ἀποκλείουν ἀλλὰ ἀντίθετα ἐπιβάλλουν μέτρα «... δι' ὧν νὰ ἐνισχύεται καί νὰ προωθεῖται... ἡ χρησιμοποίησις διαδικασιῶν, δι' ὧν... ὀργανώσεις ἐργοδοτῶν καί ἐργαζομένων νὰ ἐρχονται ἐκούσιως εἰς διαπραγματεύσεις».

Τέτοιο στοιχειῶδες μέτρο, ὅπως ἀναφέραμε παραπάνω καί μάλιστα στίς συγκεκριμένες συνθήκες τῆς ἑλληνικῆς πραγματικότητος, εἶναι ἡ νομοθετικὴ καθιέρωσις τῆς ἀναπροσαρμογῆς, γιά τὴ διατήρησι τουλάχιστον τῆς ἀγοραστικῆς δύναμης τοῦ εἰσοδήματος τῶν ἐργαζομένων, αὐτῆς πού εἶχαν πρὶν τίς διαπραγματεύσεις.

Τέλος, πιστεύουμε ὅτι εἶναι ἀδιανόητο νὰ ἀρνεῖται ἡ κυβέρνησις νὰ ἐκπληρώσει στοιχειώδη ἀνεπιλημμένην ποχρῶσίν τῆς, μέ τὸ πρόσχημα ὅτι ἀποτελεῖ ἐπέμβασι γιά τὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα.

Στὴν ὑλοποίησι, στὸν ἰδιωτικὸ τομέα, αὐτῆς τῆς συγκεκριμένης κυβερνητικῆς ὑποχρέωσις, πού εἶναι συγχρόνως συνταγματικὴ ἐπιταγή καί μέτρο ἐπιβλημένο ἀπὸ τὴν 98 Διεθνή Σύμβασιν, ἀποβλέπει ἡ πρότασις νόμου, πού θέτουμε ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς.

Ἡ πρότασις μας, χωρὶς νὰ δίνει στὸ πρόβλημα τὴν ὀλοκληρωμένη λύσιν πού ζητοῦν οἱ ἐργαζόμενοι, δέχεται, προσωρινὰ καί μόνο σάν βάση τὴν ρύθμισιν πού ἔγινε ἀπὸ τὴν κυβέρνησι γιά τὸ δημόσιο τομέα, μέ μιὰ ὀρισμένη βελτίωσι, ὅσο ἀφορᾶ τὸν ὑπολογισμὸ τῆς βάσεως τῆς ἀναπροσαρμογῆς.

Εἰδικότερα :

1. Μέ τὸ ἄρθρο 1 καθιερώνεται ἡ ἀρχὴ τῆς ΑΤΑ καί καθορίζεται ὁ βασικὸς τρόπος τῆς ἐφαρμογῆς τῆς, ὁ κύκλος τῶν μισθωτῶν πού ἀφορᾶ, καθὼς καί οἱ γενικὲς ἀρχές γιά τὸ εἶδος τῶν ἀποδοχῶν τίς ὁποῖες καλύπτει.

Ἡ ρύθμισιν τῶν σχετικῶν ζητημάτων στίς δυὸ εἰδικὲς περιπτώσεις, πού μνημονεύονται στὸ τρίτο ἐδάφιο τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου, ἀφήνεται νὰ γίνῃ μέ Προεδρικὰ Διατάγματα, πού ὁμοῦ πρέπει νὰ ἐκδοθοῦν μέσα σὲ τρεῖς τὸ ἀργότερο μῆνες ἀπὸ τὴν ἰσχὺ τοῦ Νόμου. Ἡ ρύθμισιν πού θά γίνῃ μέ τὰ Προεδρικὰ Διατάγματα θά μπορεῖ νὰ προσαρμόσει τίς διατάξεις τοῦ νόμου, στὸ μέτρο πού αὐτὸ ἐπιβάλλεται, στίς ἰδιομορφίας τῆς σχέσεως ἐργασίας στὴν ὁποία ἀναφέρονται.

2. Μέ τὸ ἄρθρο 2 εἰδικεύεται ὁ τρόπος ἐφαρμογῆς τῆς ΑΤΑ.

Τὸ ποσὸ τῶν ἀποδοχῶν πού ἀναπροσαρμόζεται προσδιορίζεται μέ τρόπο πού νὰ καλύπτονται ὅλοι οἱ πολυποικίλοι τρόποι ἀμοιβῆς τῶν μισθωτῶν στὸν ἰδιωτικὸ τομέα. Πάντως σὰ βάση παίρνεται ὁ μέσος ὀρος τῶν πραγματικῶν καί σταθερῶν μηνιατικῶν ἀποδοχῶν, ὑπὸ καθεστῶς πλήρους ἀπασχόλησεως, τοῦ περασμένου τετράμηνου.

Τὰ κλιμάκια καί τὰ ποσοστὰ ἀναπροσαρμογῆς εἶναι τὰ ἴδια πού ἡ Κυβέρνησις καθιέρωσε γιά τὸ δημόσιο τομέα. Εἶναι γνωστὲς, γιὰ τὴν ἔχασιν τῆς ΑΤΑ, πού καθιέρωσε ἡ Κυ-

βέρνηση, για τον Δημόσιο Τομέα. Τή θεωρούμε ανεπαρκή, γιατί δεν αποκαθιστά ολόκληρη τη μείωση που τα εισοδήματα των εργαζομένων παθαίνουν συνεχώς από τον πληθωρισμό.

Για να ετανε ολοκληρωμένη ή αποκατάσταση της μείωσης αυτής υά έπρεπε

α) Στο τέλος του τετραμήνου να καταβάλλεται στους μισθωτούς έφ' άπαξ, σαν διορθωτικό ποσό, τó ποσό της μείωσης των άποδοχών τους, που προέκυψε στη διάρκεια του τετραμήνου από τον πληθωρισμό και

β) Η ΑΤΑ να υπολογίζεται στο σταθερό ποσό των δρχ. 45.000, που να πολλαπλασιάζεται με όλοκληρο τó ποσοστό μεταβολής του δείκτη τιμών καταναλωτή (Δ.Τ.Κ.), τó δέ γινόμενο να προσαυζάνει τις άποδοχές των μισθωτών που θά έχουν διαμορφωθεί στο τέλος του τετραμήνου ανεξάρτητα από τó ύψος τους.

Τις θέσεις μας και τις επιφυλάξεις μας αυτές τις διατηρούμε.

3. Στα άρθρα 3 και 4 καθιερώνονται κανόνες για τη γρήγορη, αλλά μέσα στα άντικειμενικά άναγκαία χρονικά έρια, καταβολή του ποσού της ΑΤΑ στους μισθωτούς. Καθώς επίσης και κανόνες για την άποτροπή της καταδολέυσης της ΑΤΑ από τους εργοδότες.

4. Έέλος τó άρθρο 5 άποβλέπει να κατοχυρώσει τις ευνοϊκότερες ρυθμίσεις που έχουν κατακτήσει οι εργαζόμενοι και να τούς δώσει τη δυνατότητα να πετύχουν στο μέλλον και νέες πιο ευνοϊκές, με όποιοδήποτε τρόπο, όπως π.χ. με Συλλογική Σύμβαση ή Διαιτητική Απόφαση. Ρητά προβλέπεται πώσενυοϊκότερες ρυθμίσεις δέν λίγονται από τó νόμο, αλλά υπερισχύουν από τις διατάξεις του νόμου.

Αθήνα, 7 Μάη 1982

Οί βουλευτές που προτείνουν τó νόμο

Ν. Καλούδης, Α. Αμπατιέλος, Δ. Μαυροδόγλου, Δ. Σαχίνης, Κ. Κάππος, Αίμ. Ύψηλάντη

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ

Για την Αυτόματη Τιμαριθμική Αναπροσαρμογή των άποδοχών των εργαζομένων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου.

Άρθρο 1.

1. Από την 1η Ίανουαρίου 1982 καθιερώνεται ή άρχή της Αυτόματης Τιμαριθμικής Αναπροσαρμογής (Α.Τ.Α.) των άποδοχών των εργαζομένων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου.

Η Α.Τ.Α. γίνεται κάθε τέσσερις ήμερολογιακούς μήνες, με άφετηρία την 1η Ίανουαρίου 1982.

2. Η Α.Τ.Α. άφορά τούς μισθωτούς που άπασχολούνται στα έρια της χώρας, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, σε όποιοδήποτε εργοδότη, ανεξάρτητα από τó είδος και τη φύση της νομικής του προσωπικότητας, όπως τó Έλληνικό Δημόσιο, τούς Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, Άλλοδαπά Δημόσια, Έλληνικά ή Άλλοδαπά Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου ή Ίδιωτικού Δικαίου, Έλληνικές ή Άλλοδαπάς Δημοσίες, Έπιχειρήσεις ή Έκμεταλλεύσεις, μη Προσωπικές Έταιρείες, Προσωπικές Έταιρείες, Άστικές Έταιρείες, Άτυπες Κοινοπραξίες, Άτομικές Έπιχειρήσεις ή Έκμεταλλεύσεις και ό,τιδήποτε άλλο.

Η Α.Τ.Α. άφορά επίσης τις άποδοχές των μισθωτών Άλλοδαπής Ύπηκοότητας, αλλά Έλληνικής Έθνικότητας, ακόμα και αν δέν άπασχολούνται νόμιμα στα έρια της χώρας καθώς και τις άποδοχές μισθωτών Άλλοδαπής Ύπηκοότητας και μη Έλληνικής Έθνικότητας, αλλά μόνο έφ' ύσον άπασχολούνται νόμιμα στα έρια της χώρας.

Με Προεδρικά Διατάγματα, που θά εκδοθούν μέσα σε τρεις τó όργότερο μήνες από την ισχύ του νόμου, ή Α.Τ.Α. θά επεκταθεί από την 1 Ίανουαρίου 1982 α) στους μισθωτούς Έλληνικής Ύπηκοότητας ή Άλλοδαπής Ύπηκοότητας άλ-

λα Έλληνικής Έθνικότητας που άπασχολούνται έξω από τά έρια της χώρας υπό τούς άλλους όρους που καθορίζονται στο πρώτο έδάφιο της παραγράφου αυτής σε εργοδότες που έχουν την κύρια έδρα τούς στα έρια της χώρας και β) στους ναυτεργάτες των ποταποπόρων πλοίων με Έλληνική Σημαία. Με τά Προεδρικά αυτά Διατάγματα θά καθοριστούν οι ειδικοί έροι για την εφαρμογή της Α.Τ.Α. που επιβάλλονται από την ιδιομορφία της σχέσης εργασίας.

Η Α.Τ.Α. δέν ματαιώνεται από τó ότι ή σχέση εργασίας είναι τυχόν άκυρη από όποιοδήποτε λόγο, ακόμα και αν ή άπασχόληση είναι άπαγορευμένη, τó τελευταίο όμως αυτό με την επιφύλαξη των άρθρων 178 και 179 του Άστικού Κώδικα.

3. Η Α.Τ.Α. δέν επηρεάζεται από τον τρόπο υπολογισμού των άποδοχών του μισθωτού, όπως είναι ό μηνιατικός μισθός, τó μεροκάματο, ή άμοιβή με τó κομμάτι, ή άμοιβή με ποσοστά στον τζίρο που πραγματοποιεί ό μισθωτός και ό,τιδήποτε άλλο.

Έπίσης δέν επηρεάζεται από τον τρόπο καθορισμού των άποδοχών του μισθωτού, είτε αυτός γίνεται με νόμο, διάταγμα, Ύπουργική Απόφαση, Συλλογική Σύμβαση Έργασίας, Διαιτητική Απόφαση, Έσωτερικό Κανονισμό, Έθιμο ή την άτομική Σύμβαση Έργασίας, είτε με όποιοδήποτε άλλο τρόπο.

Άρθρο 2.

1. Βάση της Α.Τ.Α. είναι τó ένα τέταρτο (1/4) του συνόλου των πραγματικών άποδοχών που δικαιούνταν ό μισθωτός στη διάρκεια του κάθε τετραμήνου, με άφετηρία την 1η Ίανουαρίου 1982, υπό καθεστώς πλήρους άπασχόλησης, πάνω στις όποιες υπολογίζονται οι προσαυζήσεις Κυριακής ή νυκτηρινής εργασίας, ή υπεργασία, ή υπερωρίες, τά επιδόματα έορτών Χριστουγέννων και Πάσχα, τó επίδομα άδείας, καθώς και ή άποζημίωση για την έκτος έδρας εργασία.

2. Για την εφαρμογή της Α.Τ.Α. κάθε πέμπτο ήμερολογιακό μήνα με άφετηρία την 1η Ίανουαρίου 1982, ή βάση της προηγούμενης παραγράφου προσαυζάνεται κατά τó ποσοστό ή τó τμήμα ποσοστού, που αναφέρεται σε συνέχεια, της μεταβολής του δείκτη τιμών καταναλωτή (ΔΤΚ) του προηγούμενου τετραμήνου, που να καθορίζεται με κοινή Απόφαση των Ύπουργών Συντακισμού, Οικονομικών και Έργασίας, έπειτα από γνώμη Ειδικής Έπιτροπής με άνάλογη εφαρμογή της υπ' αριθ. 9019/295 της 25.1.1982 άπόφασης του Ύπουργού των Οικονομικών, που κυρώθηκε με τó άρθρο 55 περίπτωση 1 του νόμου 1249/1982 «για διαρρυθμίσεις στην άμηση και έμμεση φορολογία, μισθολογικά θέματα και άλλες διατάξεις.

Ειδικότερα : α) Βάση μέχρι δρχ. 35.000 θά προσαυζάνεται κατά όλοκληρο τó ποσοστό μεταβολής του Δ.Τ.Κ. β) Τó τμήμα της βάσης από δρχ. 35.000 μέχρι δρχ. 55.000 θά προσαυζάνεται κατά τó μισό (1/2) του ποσοστού μεταβολής του Δ.Τ.Κ. και γ) Τó τμήμα της βάσης από δρχ. 55.000 μέχρι 80.000 θά προσαυζάνεται κατά τó ένα τέταρτο (1/4) του ποσοστού μεταβολής του Δ.Τ.Κ., ενώ για τó τμήμα της βάσης από δρχ. 80.000 δέν θά γίνεται καμμιά προσαυζήση.

Τó άθροισμα της βάσης και της συνολικής προσαυζήσης που θά προκύπτει, θά άποτελεί τις νόμιμες μηνιατικές, υπό καθεστώς πλήρους άπασχόλησης, άποδοχές των μισθωτών που αναφέρονται στο προηγούμενο άρθρο του νόμου τούτου για τó τετράμηνο που θά άρχίζει από την πρώτη μέρα κάθε πέμπτου ήμερολογιακού μήνα, με άφετηρία την 1η Ίανουαρίου 1982.

Άρθρο 3.

1. Η Ύπουργική άπόφαση, για τó ποσοστό μεταβολής του Δ.Τ.Κ. πρέπει να δημοσιευεται στην Έφημερίδα της Κυβέρνησης τó άργότερο μέχρι τη δέκατη πέμπτη (15η) μέρα κάθε πέμπτου ήμερολογιακού μήνα, με άφετηρία την 1η Ίανουαρίου 1982.